Sok z Żuka

2015-04-17

Czyli jak pozbyć się niechcianych lokatorów.

Młode małżeństwo Barbara (Geena Davis) i Adam (Alec Baldwin) Maitland mieszka w małym, amerykańskim miasteczku Winter River w Connecticut. Dom w którym mieszkają wydaje się być dla nich za duży – nie mają jeszcze dzieci. Im to nie przeszkadza, ale pośredniczka w handlu nieruchomościami - Jane Butterfield (Annie McEnroe), za wszelką cenę szuka kupca. Państwo Maitland nie mają jednak zamiaru sprzedawać domu. Pewnego dnia mają niegroźny wpadek samochodowy. Tak jednak im się tylko wydaje...

Po powrocie do domu zauważają niepokojące zjawiska. Nie pamiętają jak wrócili do niego, nie mają odbić w lustrze (oby tylko nie zaczęli błyszczeć w słońcu – to było by tragiczne :-)). Próba wyjścia z domu kończy się znalezieniem w dziwnym, pustynnym miejscu, zamieszkałym przez robaki piaskowe – czyżby ich drzwi prowadziły na Arrakis? :-) Na stole znajdują książkę - „Poradnik dla niedawno zeszłych”. Barbara i Adam są martwi. Najgorsze ma jednak dopiero nastąpić...

Jane osiąga swój cel i sprzedaje dom. Wprowadza się do niego nowa rodzina. Pełna oryginałów, wręcz dziwaków. Delia Deetz (Catherine O'Hara) to artystka, rzeźbiarka, która szuka sposobu „aby wyrazić siebie”, najlepiej przebudowując dom. On, Charles Deitz (Jeffrey Jones) pragnie tylko ciszy i spokoju, chce odpoczynku. Jej syn Otho Fenlock to nadęty bufon, imający się różnych zajęć. Jest jeszcze jego córka Lydia (Winona Ryder). Nie znam się na subkulturach, ale przypuszczam, że dziś nazwana by została jako Emo. Chodząca w cała czerni, żyjąca w swoim własnym świecie, samotna i nieszczęśliwa. Nie rusza się nigdzie bez swojego Nikona. Jej jedynej się tu podoba.

Nowi lokatorzy nie podobają się świeżo zmarłym, ale próby wystraszania ich nie robią należytego wrażenia, a wręcz nie robią żadnego. Wydaje się, że nie są niewidoczni dla żywych.

W podręczniku jest taka sytuacja opisana, Adam i Barbara postanawiają skorzystać z porady ich kuratora Juno (Sylvia Sydney). Otrzymana pomoc jest niewielka. Dowiadują się, że nawiedzać dom muszą przez 125 lat, z niechcianymi gośćmi mają poradzić sobie sami, i aby pod żadnym pozorem nie korzystali z pomocy upiora i bioegzorcysty Betelgeuse (Michael Keaton).

W międzyczasie Lydia orientuje się, że ma do czynienia z duchami i zaprzyjaźnia się Barbarą i Adamem.

Pomimo przyjaznych stosunków z Lidia, Adam i Barbara decydują się na wezwanie Betelgeuse. Jest to duży błąd. Zamiast pozbyć się lokatorów, trzeba będzie pozbyć się i ich i samego Betelgeuse, a łatwe do nie będzie…

Sam film „**Sok z Żuka**" to czarna komedia o dość mrocznym i lekko obleśnym humorze. Wbrew pozorom nie jest straszny, choć znałem osobę która za taki go uważała. Efekty specjalne mają swoje lata, ale nie ma się czemu dziwić, film jest z 1988 roku.

Pierwsze skrzypce gra tu postać stworzona przez Michaela Keatona. Betelgeuse jest odpychający, obleśny, ma chore poczucie smaku i humoru. Widz (i bohaterowie) już chwilę po jego przywołaniu wie, że był wielki błąd i wynikną jeszcze z tego duże problemy.

W jaki sposób Maitlandowie pozbędą się Betelgeuse i czy uda się dojść do porozumienia z nowymi lokatorami trzeba zobaczyć samemu.

Tytuł polski: **Sok z Żuka**

Tytuł oryginalny: **Beetlejuice**

Reżyseria: Tim Burton

Michael Keaton jako Betelgeuse (Beetlejuice)

Alec Baldwin jako Adam Maitland

Geena Davis jako Barbara Maitland

Winona Ryder jako Lydia

Catherine O'Hara jako Delia Deitz

Jeffrey Jones jako Charles Deitz

Glenn Shadix jako Otho

Sylvia Sydney jako Juno

Artur Wyszyński